

LBRIS

We know  
books

Inesa Tăutu

# Povęști cu dorințe

volumul 2



DORINTA

# Cuprins

Cele o sută de oglinzi .....	4
Nola și Dora .....	10
Iepurilă cel viclean .....	16
Dorințele familiei Groh-Groh .....	20
Muzicienii .....	28
Rândunica loială .....	34
Vulpea și strugurii .....	38
Țestoasa ghinionistă .....	44
Aricică fără ace .....	54



# Cele o sută de oglinzi



A fost odată o casă misterioasă în care se aflau o mulțime de oglinzi. Cineva a reușit să le numere și a descoperit că erau o sută la număr. Pe aceeași stradă locuiau doi cățeluși, Codiță și Azorel, care erau foarte buni prieteni. Deși petreceau mult timp jucându-se împreună, Azorel era deseori gelos pe Codiță.

– Cum faci tu să fii mereu vesel și binedispus? îl întrebă el. Aș vrea și eu să am motive să fiu fericit ca tine, dar nu găsesc niciunul. Nimeni nu pare să mă placă...

– O să-ți spun un secret! i-a spus Codiță. Lumea arată mult mai bine când zâmbești! Ar trebui să încerci și tu!

Dar Azorel nu avea chef să zâmbească. El a continuat să vadă numai lucruri rele în jurul său: pisica vecinului care îl tachina zilnic, șoriceii din grădină care îi făceau farse și îl supărau, chiar și ceilalți câini de pe stradă, după părerea lui, se purtau urât cu el.

În schimb, Codiță era plăcut de toată lumea. Cățeii de pe stradă îl adorau, șoriceii îi aduceau brânză, și din când în când, până și afurisita de pisică se înțelegea bine cu el.







Gândindu-se la toate acestea, Azorel părea să fie și mai supărat. Codiță încercă să-l înveselească, zicându-i:

- Ce zici de o fugă printre frunze? Îți surâde ideea?
- Nu vreau, răspundea acesta, cu supărare.
- Dar ce spui de puțin lapte cald? încerca Codiță din nou.
- Nu vreau! spunea Azorel încruntat.
- Oh, dragă, pare că nimic nu te poate înveseli...



Codiță se tot gândea ce să facă pentru a-l convinge pe Azorel că un zâmbet are o importanță mult mai mare decât își închipuia el. El își aminti de casa cu cele o sută de oglinzi.

- Haide cu mine! i-a spus prietenului său.

Cei doi au mers frumos pe trotuar până la casa respectivă. Când au ajuns acolo, Codiță l-a invitat să intre. Azorel, cu coada între picioare și destul de trist, a trecut pragul. El a fost surprins să vadă că era privit de alți o sută de cățeluși la fel de necăjiți ca și el. La început, s-a simțit ușor speriat, iar părul de pe spate i s-a zburlit. A început să mârâie și să-și arate colții, iar alți o sută de căței din oglinzi au făcut la fel.

